

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Directo-||rvm Exercitio-||rvm Spriritva-||livm P. N.|| Ignatii

Acquaviva, Claudio

Ingolstadii, 1592

VD16 A 125

Capvt XIII. De secunda hebdomada, & primo de fine, qui in ea
prætenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60966)

disponendus, vt ad eam accedat cum reuerentia, & fide, & gustu, & ob eam causam danda est ei aliqua meditatio ad hoc apta.

De secunda hebdomada, & primo de fine qui in ea præ tenditur.

CAPVT XIII.

FINIS ET SCOPVS, qui exercitiis omnib. primæ hebdomadæ præfixus est, hic præcipuè est, cognoscere q̄ errauimus ab ea via, quæ nos ducere debebat ad vltimū illum finem, cuius causa creati sumus, & consequenter dolere de tali, & tanto errore, & concipere intentum desiderium redeundi in illam viā, & in ea semper perseuerandi. In hac autem secunda hebdomada finis est, proponere sibi Christum dominum, ac Saluatorem nostrum, vt veram viam, iuxta illud, quod ipse dixit: Ego sum via, veritas & vita, &, Nemo venit ad Patrem nisi per me. Ipse enim est exemplar à Patre hominibus propositum, cuius imitatione emēdemus, & componamus mores nostros corruptos, & dirigamus pedes nostros in viam pacis. Quare cum Christi

sti

• *si* vita sit perfectissima, & ipsa idea virtutis & sanctitatis, sequitur, vt quo vita nostra propius ad eam imitatione accesserit, ipsa quoque perfectior sit, immo & propius accedat ad vltimum finem suum, ideoq; eo etiam felicior sit. Propter hanc causam hæc secunda hebdomada respondet viæ illuminatiuæ, quia Christus est sol iustitiæ, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, & ad hoc venit, vt illuminaret sedentes in tenebris & vmbra mortis. Et quoniam peccata, & prauæ affectiones obtenebrant animam, eamque impediunt, & retrahunt à Christi imitatione, ideo hæc prius eradicanda ex corde erant primis illis exercitiis, & meditationibus.

DISPOSITIO, QUAM P. N. Ignatius requirebat in iis, qui facturi essent exercitia huius hebdomadæ, est, vt ostédant feruorem, ac desiderium progrediendi vltèrius ad deliberandum de statu vite. Quare qui hoc nollet, vel tepide vellet, etiam si cuperet progredi in meditationibus, melius esset eum differre ad vnum aut alterum mensem. Hoc enim

negotium eiusmodi est, vt nisi cum feruore spiritus suscipiatur, non possit habere bonum successum. requirit enim magnum, & fortem, & constantem animum, qui ex augmento deuotionis proueniat. Verum est, quod si quis esset, à quo nihil magnum sperari posset, quia non esset admodum capax, vel impeditus esset statu matrimonij, posset pro eius captu, aliquid addi de sequentibus hebdomadis, vt dirigatur in statu, in quo est, ad bene viuendum in eo. Ceteros autem melius est relinquere cum fame, vt sciant adhuc sibi restare aliquid quod faciant. Contingit enim saepe, vt hac dilatione experientia ipsa apertius eis detegat suas necessitates & infirmitates; quod facit, vt deinde ardentiores & magis dispositi redeant.

De exercitiis secunda hebdomada.

CAPVT XIII.

PRIMUM EXERCITIVM in hac secunda hebdomada, est de Regno Christi, quod tamen non computatur inter meditationes, quia prima est de incar-